

RYTMUS ŽIVOTA

IMPRESUM

Příloha k časopisu Z ráje do ráje 3 2019

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Petr Poslušný

RYTMUS ŽIVOTA

Rodina je jeden z nejkrásnějších darů, které Pán Bůh dal lidem.

Otevřete si Bibli a přečteme si základní verš Kazatel 3,1. Rád bych se však podíval na celou tuto část v knize Kazatel. Tuto knihu nečteme moc často. Je to menší kniha ve Starém zákoně, ale jedna z nejdůležitějších, které se tam nacházejí. Kniha Kazatel následuje po knize Přísloví; většinu Přísloví napsal král Šalomoun, stejně jako i knihu Kazatel.

Kazatel 3,1: „Všeliká věc má jistý čas, a každé předsevzetí pod nebem svou chvíli. 2 *Jest* čas rození i čas umírání, čas sázení a čas vykopání, což vsazeno bývá; 3 Čas mordování a čas hojení, čas boření a čas stavení; 4 Čas pláče a čas smíchu, čas smutku a čas proskakování; 5 Čas rozmítání kamení a čas shromažďování kamení, čas objímání a čas vzdálení se od objímání; 6 Čas hledání a čas ztracení, čas chování a čas zavržení; 7 Čas roztrhování a čas sšívání, čas mlčení a čas mluvení; 8 Čas milování a čas nenávidění, čas boje a čas pokoje.“

Pán Bůh inspiroval krále, aby pro nás zapsal toto nádherné poetické zobrazení do Svatých písem.

Co způsobuje, tlukot našeho srdce? Nevím. Nejsem doktor, ani biolog, abych přesně popsal, proč srdce buší, proč je tak vytrvalé, ale vím, proč je to tak důležité.

Budeme se zamýšlet nad tím, že naše tělo pracuje v pravidelném rytmu, aby dobře a efektivně fungovalo. A kdyby naše srdce ztratilo tento pravidelný rytmus, tak by nás to rychle znepokojilo. Závisí na tom náš život, naše zdraví a síla. A to je ale jenom jeden příklad.

Rytmy, cykly, nebo období na planetě Zemi se opakují (střídají) všude a ve všem, a to nejen v našem těle. Vědci objevili, že v přírodě i ve vesmíru, v celém stvoření existují různé druhy rytmů, nebo cyklů. Všude se však objevuje pravidelnost a řád.

Ellen Whiteová napsala: „Pořádek je prvním zákonem nebes“ (ST, 8. 6. 1908).

Bůh je Bohem pořádku. Pozorujeme to, když se díváme na své tělo a na ostatní stvoření. Když čteme příběh o stvoření v Genesis, vidíme, že v něm byl řád od samého začátku života na naší planetě. A tento řád se projevuje v pravidelnosti rytmů, cyklů, období.

Musím se přiznat, že v textu z Kazatele, který jsme na začátku četli, je něco, co se mi moc nelíbí. A mám pocit, že ani Pánu Bohu se to nelíbí. Tento text obsahuje pozitiva, ale i negativa. Nejdřív jsem si myslel, že se pozitivní věci musí střídat s negativními, jako např. „*Jest čas rození i čas umírání...*“

Ale pak jsem zjistil, že tak tomu není. Pointa je v tom, že zde každý z těchto výroků má dvě strany – pozitivní a negativní.

Byla to součást původního Božího plánu?

Někteří křesťané, kteří se přiklonili ke lžím ateistické evoluce, ji nazvali teistická evoluce. Pokusili se do procesu evoluce zapojit Pána Boha, a proto jí říkají teistická. Tento výraz pochází z řeckého slova „Theos“, které znamená „Bůh“. Je to snaha vnést Pána Boha do moderní darwinistické evoluce. Říkají: „Negativizmus byl vždycky součástí Božího plánu, protože přežili jen ti nejsilnější, a to, jak Pán Bůh vyvíjel stále vyšší, složitější a schopnější stvoření bylo vlastně přežitím nejsilnějších.“ V takovém případě by ale to negativní bylo už úplně od začátku. To však Bible neučí. Bible říká něco radikálně odlišného. Musíme si dávat velký pozor, a být velmi opatrní, abychom neupadli do této pasti.

Je třeba se hluboce zamyslet, když uvažujeme o 1. a 2. kapitole Genesis a čteme příběh o stvoření v Bibli. Ptejme se sami sebe: „Odpovídá učení darwinizmu o přežití nejsilnějšího tomu, co říká Bible?“

A myslím, že odpověď je hlasitě a zvučně „NE“.

Je důležité poznat to, co říká Slovo. Držme se toho, co říká Bible, protože to je jediné bezpečné vodítko.

Když čteme Genesis 1, zjišťujeme, že je velmi dobře uspořádaná. A nejen to. Ve stvoření se odráží posloupná progrese stvoření – to, potvrzuje i věda. Na rozdíl od tohoto učení Darwinova evoluce je jen teorie. Není to pozorovatelný, či reprodukovatelný, hmatatelný fakt, ačkoliv média a vědecká komunita se nás snaží o tom přesvědčit, je to jenom pouhá teorie.

Když se ale podíváme na vědecké poznatky – na to, co je pozorovatelné, reprodukovatelné, a hmatatelné, a srovnáme to s tím, jak Bůh poskládal různé části stvoření na planetě, kde teď žijeme, vidíme, že je v tom dokonalá harmonie.

Je tedy velice důležité, abychom pochopili, že Bible vědě neprotiřečí.

Když Bůh začal tvořit, první den stvořil světlo. Dává to smysl? Jistě. Když přijdeme na pracoviště a chceme začít pracovat, tak první, co uděláme, je, že rozsvítíme. Bůh tedy rozsvítil.

Druhý den stvořil atmosféru. Bible ji nazývá „obloha“, nebo „klenba“ (ČSP).

Jestliže Bůh chtěl stvořit život, věděl, že musí existovat prostředí, kde mohou tyto formy života žít a prospívat.

Věda potvrdila, že bez vzduchu nemůžeme žít. A nejenom my, ale i rostliny. A tak je psáno, že Bůh poté, co rozsvítil světla, stvořil vzduch.

Druhého dne tedy stvořil atmosféru kolem planety. Stvořil oblohu, která oddělovala vody od vod. A vložil do ní kyslík, vodík, uhlík, a tak dále – právě ty správné prvky, které umožní a budou podporovat život.

Na planetě byla správná teplota, i složení vzduchu. A teď mohl Pán Bůh začít tvořit různé živé tvory.

Třetího dne Pán Bůh stvořil suchou zemi, když oddělil vodu od země. Bible říká, že předtím byla země úplně pokrytá vodou. To je sice dobré pro život v moři, ale pro lidi ne, stejně jako i pro dobytek, zvěř, psy, kočky a jiné živočichy, které Pán Bůh později stvořil na suché zemi. Věděl tedy, že vody musí oddělit od země dřív, než stvoří různá zvířata na planetě.

A tak velmi moudře a logicky, oddělil vody a vytvořil souš.

Dále pak je psáno, že třetího dne Pán Bůh začal tvořit první formy života. O jaké formy života se jednalo? O rostliny. Bůh stvořil rozmanité překrásné druhy rostlin. A nejenom že pokryl suchou zemi, ale víme, že i pod vodou se vyskytují rostliny.

Bůh také věděl, že pozdější formy života, které stvoří, by nevydržely dlouho bez vzduchu, ale i bez rostlin. Rostliny jsou hlavním a jediným zdrojem energie, na kterém závisí 99,99 % živých tvorů na planetě.

Někdo může říct: „Ale já nejsem vegan. Získávám energii z masa a mléka.“

Odkud ale získává energii kráva, která dává mléko a maso? Z rostlin. Ať si tedy dáme do úst cokoli, jediný způsob, jak získáme energii, je z rostlin.

Bůh tedy logicky a inteligentně, umístil na planetu rostliny.

Bůh ví, že musí zařídit, aby světlo svítilo každý den. A tak stvořil slunce a umístil ho na správné místo. Stvořil měsíc, aby odrážel světlo slunce a svítil v noci. Pak stvořil také hvězdy.

Máme tedy tuto nádhernou zprávu o tom, jak Bůh stvořil slunce. Samozřejmě, pokud stvořil rostliny, věděl, že potřebují světlo.

Věda potvrzuje, a koneckonců tento vědecký pokus si můžete udělat i sami, že když dáte rostlinu do temné místnosti, tak nevydrží dlouho. Potřebuje totiž světlo jako zdroj energie. A když rostliny jíme, také z nich získáváme energii.

Pán Bůh věděl, že rostliny bez světla nepřežijí. A tak stvořil slunce, aby na planetě udržovalo tu správnou teplotu a dávalo světlo. A také aby dávalo energii rostlinám a všem dalším formám života.

Pátého dne Pán Bůh stvořil život v moři a také naplnil ovzduší nejrůznějšími druhy ptactva. Nevíme, kolik původních druhů existovalo, ale bylo jich víc, než jeden pár. Dokonce jich bylo víc než milion. Zaplnili ovzduší a těšili se ze života na obloze.

Naplnil tedy nejen vody, ale i ovzduší nejrůznějšími tvory a nejrůznějšími formami života.

Šestého dne pak stvořil zvířata na souši. Dobytek, plazy, a zemskou zvěř.

A nakonec stvořil nás. A máme tu výsadu, že nás stvořil ke Svému obrazu. A to nejenom fyzicky, ale co je mnohem důležitější, stvořil nás k Božímu obrazu, i pokud jde o charakter a vztah s Bohem. Žádný jiný tvor na planetě nemá s Pánem Bohem takový vztah, jako člověk.

Je něco jedinečného na tomto osobním, myšlenkovém (rozumovém) a duchovním vztahu, který s Bohem máme. Jsme vrcholem stvoření.

Nebyly to miliony let vývinu přes všechny druhy negativních aspektů, jako je zabíjení a snaha zlikvidovat se navzájem a odstranit slabšího.

Ne. Pán Bůh nás všechny stvořil dokonalé. A to nás přivádí k dalšímu textu z Písma:

Gn 1,31: „A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, *bylo* velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.“

Jak Pán Bůh zhodnotil Své dílo, když se na ně podíval? Řekl: „Docela to jde“? NE! Řekl, že to je velmi dobré. Neřekl jenom „dobré“, ale „VELMI DOBRÉ“. Bylo to nádherné dílo, na které Bůh pohlédl. Všechno bylo dokonalé.

Písmo poukazuje na to, že prvotním stvořitelským záměrem byl pravidelný řád ve všem stvořeném obsahující pouze pozitivu.

Jinak řečeno, negativa, o kterých jsme četli u Kazatele 3, by nezapadala do původního plánu, do původního nádherného světa, který Bůh stvořil, a do života na této planetě, včetně nás. Nemusel odstraňovat nenávist, zabíjení, a umírání.

Původní plán a původní svět, předtím, než hřích zasáhl planetu, byl plný radosti.

Když ráno vyšlo slunce, a celé stvoření, které se probudilo a vstalo, bylo šťastné. Každý tvor měl ve svém srdci radost. Probudili jste se někdy a necítili jste tuto radost? Nemluvím o vnitřní radosti, kterou Pán Bůh dává dokonce i v těch nejtěžších chvílích, ale o radosti ze štěstí. Vzbudili jste se někdy ráno, a necítili jste se šťastní? Jistě, určitě ano. Nemusíte žít dlouho, abyste to zažili.

Avšak každý tvor byl původně požehnán, aby byl šťastný od chvíle, kdy se ráno vzbudí, až dokud se večer neuloží ke spánku a nezavře oči k odpočinku. To je nádherný obraz.

Také se těšíte na ten den, kdy se vrátíme k tomuto původnímu řádu, který nám dal Pán Bůh? To je nádherná naděje evangelia, kterou nám Pán Bůh dal. A není to jen naděje. Je to zaslíbení. Pán Bůh nám slíbil, že obnoví tento plán a stvoří znovu naše těla, naše srdce a naši mysl a bude všechno tak, jako to bylo na počátku. A když se Ježíš vrátí, úplně odstraní prokletí hříchu.

A proto děkuji Pánu Bohu, že jsem adventista sedmého dne. A děkuji Pánu Bohu, že mám věřící bratry a sestry v církvi na celém světě, kteří se také drží této naděje a věří, že Ježíš zvrátí prokletí.

Ale teď, v dnešním hříšném a sobeckém světě, se mnohá negativa, o nichž se mluví v Kazateli, týkají i našeho života.

A to není dobrá zpráva. Je to součást reality a součást našeho života.

Avšak dobrou zprávou je, že nejsme stvořeni k tomu, abychom šli sami. Nejsme stvoření, abychom sami prožívali den a sváděli bitvy a čelili výzvám, které přichází a doprovází prokletí hříchu v padlém světě. Tato zpráva nám říká, že nám chce někdo pomoci. Chce, abychom měli dobré vztahy, abychom životem nemuseli procházet sami.

Tím prvním vztahem je samozřejmě vztah s Pánem Bohem. Pán Bůh nám říká, abychom Ho každý den pozvali do svého srdce. Ježíš říká, že stojí u dveří a tluč. A „Jestliže by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dveře, vejdu k němu, a budu s ním večeřet, a on se mnou.“ To se týká kohokoliv z nás, každého jedince. A to je samozřejmě velice blízký vztah. Na společném jídle je něco zvláštního a výjimečného. A bylo tomu tak i v Ježíšově době. Dokonce ještě více, než dnes.

Ježíš tluč na dveře našich srdcí každý den. A ti moudří srdce otevrou a řeknou: „Pane, prosím, vstup dovnitř. Chci s Tebou večeřet i dnes. Pomáhej mi během dne, abych měl moudrost, odvalu, pokoj, soucit, odpuštění a všechny vlastnosti, které budu potřebovat, abych překonal všechno negativní, co tento život přináší, radoval se z pozitivního a chválil Tě za pomoc v tom, co je nepříjemné, jakož i za to krásné.“

Dobrou zprávou je, že nemusíme jít sami, protože můžeme mít Pána Boha po boku. Pán nám pomáhá prožít den. Je však také řečeno, že Pán Bůh nám dává i druhé lidi. Bůh neměl nikdy v úmyslu, a to jak před pádem do hříchu, tak i po něm, abychom žili izolovaně od druhých.

Jedním z největších svodů, které ďábel vnesl do křesťanských tradic, je, že nejradostnější a nejsvatější život můžeme prožít, když se budeme izolovat od druhých lidí a budeme stavět kolem sebe zdi.

Jeden člověk, jehož jméno si už nepamatuji, vylezl na vrchol sloupu, aby tam žil. Lidé mu tam posílali jídlo a vodu. Stal se jedním z nejznámějších křesťanů. Pán Bůh nás však nepovolal, abychom se izolovali od sebe navzájem. Povolal nás, abychom spolu žili a spoléhali se na sebe. A o tom je mnoho veršů v Bibli. Jeden z mých oblíbených je Žd 10,25.

Žd 10,25: „Nezanedbávejme své společné shromažďování, jak mají někteří ve zvyku, nýbrž povzbuzujme se“. (ČSP) – Pán Bůh nás vyzývá, abychom se povzbuzovali navzájem.

A to je myslím důležitý bod, který bychom měli pochopit.

Kdo jsou často ti nejbližší, nejstálější a nejdůslednější lidé ve vztazích? Rodina. Většina z nás má dobré vztahy v rodině. Žijeme však v padlém světě. A možná někdo neměl dobrou zkušenost s rodinou. Možná se s rodinou rozešel a úplně se odcizil.

Ale pro většinu lidí a pro většinu z nás, ty nejpevnější, nejstálější, dlouholeté, a nejoddanější vztahy v životě jsou v rodině.

Položím vám jednoduchou otázku. Je proto rodina důležitá? ANO.

Rodina byla důležitá i před pádem do hříchu. Pán Bůh stvořil rodinu dokonce ještě předtím, než se hřích stal prokletím světa. Avšak teď je rodina dokonce ještě důležitější, než byla, dokud se neobjevil hřích. Proč? Protože teď je život těžší. Často je těžké přežít den. Proto nám Pán Bůh dal rodinu.

A věřím, že to je také důvod, proč ďábel útočí na rodinu víc, než kdy dřív.

Pamatujme, že útok na rodinu je jedním z bodů v dnešním světě. Není to nic nového. Ano, je to součást dnešní společnosti. Je to výzva, které

čelíme. Dábel se hněvá na ostatek. Hněvá se na všechno, co zobrazuje Krista. On byl vždycky proti Kristu a proti všemu, co nám Kristus daroval. A to včetně rodiny.

Rodina byla vždycky napadána. Možná teď čelí intenzivnějšímu útoku, než v minulosti. A je dobrý důvod, proč v Bibli jsou stovky veršů ohledně správného zakládání a vedení rodiny. Proč? Protože Bůh chce, abychom věděli, jak si počínat, abychom měli úspěšnou rodinu. Chce, abychom měli pozitivní rodinnou zkušenost.

Z tohoto důvodu myslím, že není náhodou, když je rodina jedním z nejvýznamnějších témat v Bibli.

Během přípravy pro tuto úvahu, jsem si udělal menší studii. Když jsem procházel Bibli, tak jsem zjistil, že od samého začátku, až do konce, je téma „rodina“ velmi důležité. Možná je významnější, než jsem si kdy předtím myslel.

Jaká byla první rodina v historii? Adam a Eva.

Avšak Adam s Evou se neizolovali. Bůh jim řekl: „Běžte a plodte se, a rozmnožujte se. Založte si rodinu.“ – A oni to udělali. Měli své první dítě. A podle toho, co říká Bible, se zdá, že jejich prvorozený byl Kain. Avšak nedopadlo to s ním dobře. Pak měli dalšího syna, kterého pojmenovali „Abel“. A Abel si počínal správně, až do konce svého krátkého života.

Naneštěstí se zde setkáváme s prvním nepřátelstvím v rodině. Začal se projevovat hřích velice ošklivým způsobem. Tato nevraživost v rodině vedla k první vraždě. Kain zabil svého mladšího bratra Abela.

Adam a Eva měli dalšího syna, který se jmenoval Set. Ale tím se jejich rodina nepřestala rozrůstat. V Gn 5,4 nám Bible říká, že Adam s Evou měli mnoho synů a dcer. Uvádí, jak dlouho Adam žil. Poté, co se narodil Set, žil Adam ještě 800 let.

Záznam v Bibli říká, že Adam a Eva plodili děti ještě stovky let po Kainovi, Abelovi a Setovi. Pravděpodobně měli desítky, a možná dokonce i stovky synů a dcer během těchto staletí, kdy se dále rozmnožovali.

Nevíme tedy přesně, jak velká tato rodina byla. Nicméně, byla to první rodina a první příklad, který máme. Ukazuje nám, jak otec, nebo matka mohou něco pokazit velmi vážným způsobem z hlediska morálky. A právě hřích Adama a Evy nás dostal do problémů. Život v rodině může však také ukazovat, jak rodič odráží Boží milost, činí pokání z hříchu a napravuje vztah s Pánem Bohem, což je dobrá zpráva ohledně první rodiny.

Všechny záznamy a všechny důkazy svědčí o tom, že Adam s Evou činili pokání ze svého hříchu. Dali svá srdce Pánu Bohu a odevzdali se Mu, až do konce svého života. To je pro nás skvělý příklad uzdravení rodiny.

Pak se dostáváme k té části Bible, kde je zaznamenána genealogie, kterou mnoho lidí považuje za velmi nudnou a odradí je.

Co vlastně zaznamenávají genealogie? Píše se v nich o rodinách.

V genealogii je např. zmíněná rodina Kainova. Pak jsou zde vyjmenováni synové Setovi, jejich rodiny, vnuci, pravnuci a pra, pravnuci. Genealogie je rodokmen v němž se hovoří o rodině, a zase o rodině.

Bůh nám říká, že rodina je důležitá, dokonce i když se dostáváme ke genealogiím. Bůh se nezastavil u Adama a Evy, nebo u Kaina, Abela a Seta. Ale dozvídáme se, že Kain měl děti. A pak jsou zaznamenány děti jeho dětí, Setovy děti a děti jeho dětí. Ti všichni měli rodiny. Je zde uveden celý rodokmen.

A pak přicházíme k Noemovi. Žil Noe sám, odděleně od ostatních lidí? Ne. Vůbec ne. Hovoří se tu o Noemovi, ale i o jeho manželce. A dále je psáno, že Noe měl tři syny. A nejen to. Měl i tři snachy. A po potopě čteme, že i synové měli děti. A pak jsou zaznamenány jejich děti, vnuci, pravnuci, atd.

V Bibli je zapsán život celé Noemovy rodiny. Kromě toho se zde píše i o různých událostech, které se přihodily v této rodině. Není jich však zmíněno mnoho.

Později v životě rodiny Abrahama a Sárý se stalo mnohem více událostí, které jsou v Bibli popsány. Totéž platí i o Izákovi. A ještě více záznamů nacházíme u Abrahamova vnuka Jákoba.

Pak následuje mnoho kapitol, kde se píše o životě Jákobovy rodiny.

Bylo s Jákobovou rodinou vždycky všechno v pořádku? Dělal Jákob vždycky dobrá rozhodnutí? Ne. V Bibli jsou zapsána jak dobrá, tak i špatná rozhodnutí. Proto je Bible tak reálná a důvěryhodná. Je od Pána Boha, který chce, abychom poznali celý příběh, nejen jeho část, což je důležité.

O více než 400 let později Bible pokračuje Mojžíšem. Byl Mojžíš zmíněn jen sám? Ne. Příběh začíná tím, že Písmo představuje jeho rodinu. Hovoří o jeho rodičích, kteří se jmenovali Amram a Jochebed (viz Nu 26,59). Mojžíš měl staršího bratra Arona, a sestru, Marii, která se stala prorokyní. Ti všichni byli důležitými články v plánu spasení. Je zde tedy zmíněna celá Mojžíšova rodina.

A pak nám Bible ukazuje několik krásných obrazů rodinného života. Mojžíšův život byl ohrožen, a tak ho ukrývali po tři měsíce. Pak vymysleli plán, dali ho do ošatky a položili ji do rákosí u Nilu blízko místa, kam měla přijít jedna z princezen, aby se vykoukala. Když byla u vody, všimla si ošatky.

Mojžíš však nebyl sám, ale jeho sestra Maria byla poblíž. Schovávala se v křoví a dávala pozor. Sledovala, co se bude dít a jistě se modlila. Když princezna zvedla děťátko, Maria riskovala život, protože vyšla a promluvila k princezně. Nesmíme zapomenout, že Maria byla otrokyně. Nebyla občanem Egypta. Když tedy vyšla z úkrytu, riskovala život. Věděla, že může zemřít.

Ve zdravé rodině je loajalita, která je silnější, než v jakémkoliv jiném vztahu.

Jsme ochotni zemřít jeden za druhého spíše, než za jiné lidi. Maria je jedním ze zářných příkladů.

Pak je tu Samson, který není rovněž zmíněn jako izolovaný jednatel, ale Písmo hovoří o jeho rodině a událostech v životě této rodiny.

A co Rut a Boaz? To je nádherný obraz krásné rodiny. Prošli si mnoha těžkostmi a utrpěli ztráty. Pán Bůh jim však pomohl a provázel je.

Elkána a Anna odevzdali svého prvorozeného k adopci. Jmenoval se Samuel a stal se jedním z klíčových lidí v Božím plánu spasení. Samuel byl adoptován jedinečným způsobem, přesto byl stále ve spojení s rodiči. A pak je tu Eli, který ho adoptoval. Měl Eli úspěšný rodinný život? Vůbec ne.

Nakonec se ukázalo, že jeho děti byly jako zkažená jablka ve Svatyni a ve službě, kterou tam měly konat. Nedopadlo to s nimi dobře a tak si Bůh nevybral ani jednoho z jeho synů a řekl mu: „Mám plán pro jiného chlapce. Jeho jméno je Samuel.“ A tak Eliho povolal, aby adoptoval Samuele, který bude schopný zaujmout toto místo.

To nám ukazuje na nádherný obraz povolání Samuele, a jakéhosi spojení těchto dvou rodin, protože Eli a jeho rodina, jakož i Elkána a Anna byli ve zvláštním vztahu. Nebyla to typická adopce, a tak byl mezi oběma rodinami nepřetržitý celoživotní vztah.

Co se týče krále Saula, tak máme mnoho pohledů do jeho rodinného života. A některé události opět neskončily dobře.

Jedním z jeho zeťů byl David, kterému dal za ženu svou dceru Míkol. A tak se David přičlenil do Saulovy rodiny. V předmanželském poradenství upozorňujeme na to, že když uzavíráte manželství, musíte pamatovat na to, že nepřijímáte jen svého manžela či manželku, ale i novou rodinu. Tak tomu bylo u Davida i Saula.

Probíhalo všechno dobře? Měl David dobré vztahy s novou rodinou? Měl nádherný vztah se svým švagrem, Jonatánem. Měli se rádi jako bratři. Měli překrásný vztah, který jim pomohl překonat některé velké těžkosti.

Často je nám líto Davida, ale musíme pamatovat, že by nám mělo být líto i Jonatána. Měl dobrý vztah se svým otcem? Nikoli. Jejich vztah byl velmi složitý. Úplně se vzájemně odcizili. Jonatán měl otce, který chtěl zabít jeho nejlepšího přítele. Nemohl být mezi nimi dobrý vztah.

A problémy v Davidově rodině pokračovaly dále. David udělal některé velice závažné chyby, které poškodily jeho rodinu na celá desetiletí, a trvaly, až do Davidovy smrti. A dokonce i po jeho smrti se projevovaly určité následky jeho vážných a hříšných omylů.

To všechno je pro nás zaznamenáno a můžeme spatřit, jak dobré, tak i špatné a nepěkné stránky, těchto rodin, které se prolínají celou Biblí.

Jednou z Davidových manželek byla Abigail. Davidův příklad nám dává lekcí, že mít více, než jednu ženu, není dobré. A David nebyl výjimkou. Polygamie je považována za něco špatného.

A jak to bylo s Betsabé? David si našel ženu mimo manželství a měl s ní dítě. Byl to dobrý nápad? Ne. Dopadlo to špatně. Betsabé se nakonec stala Davidovou manželkou, ale za velmi bolestných okolností a s velice negativními důsledky.

Jedním z těchto důsledků byl Davidův syn Absolon. Mezi Absolonem a jeho otcem Davidem byl velice zvláštní vztah.

David se zdráhal ukáznit své syny a vést je cestou spravedlnosti, přestože činil upřímné pokání. Až do konce života si s sebou nesl hanbu.

Absolon se vzbouřil proti svému otci a pokusil se ho násilím sesadit z trůnu. To se mu však nepovedlo a zahynul v jedné bitvě. Zabil ho Davidův generál spolu se svými služebníky. To byl standardní postup, pokud se někdo vzbouřil a snažil se svrhnout krále z trůnu.

Měl z toho David radost? Řekl si: „Díky Bohu, konečně mám zpátky svůj trůn. Už bude všechno dobré, když je v království mír“? NE.

Absolon byl člověk, který lhal Davidovi. Udělal si plán, že bude jednat a postupoval systematicky. Získával srdce obyvatel Jeruzaléma, hlavního města jeho království, a Izraelců, aby získal trůn a násilím ho vzal svému otci. A když pak tento plán uskutečňoval byl ochoten udělat všechno potřebné, a jsem si jistý, že by dokonce svého otce připravil o život, kdyby to bylo nutné.

A přesto zde vidíme otcovu oddanost. Jeho srdce bylo Absolonovi stále nakloněno.

V Písmu se neustále setkáváme s takovými rodinami.

Po Davidovi nastoupil na trůn jeho syn Šalomoun, který je ten nejhorší příklad pro vedení rodiny. Jestliže polygamie je špatná, tak Šalomoun to dotáhl do extrému. Je tedy tím nejhorším příkladem, pokud se díváme na jeho rodinný život.

Pak zde máme Joba, a ani ten nežije jen sám. Měl manželku a 10 zbožně vychovaných dětí. A zase zjišťujeme, že ve vztahu mezi Jobem a jeho ženou je napětí, které se projeví když si procházeli velmi těžkým obdobím.

A co prorok Ozeáš? Doporučil by někdy někdo svému synovi, aby si vzal za ženu nevěstku? Ne, jistě že ne. A nedoporučil by to ani Pán Bůh. Toto je zvláštní výjimka. Pán Bůh řekl prorokovi, aby si vzal nevěstku. Celý Ozeášův život a jeho rodina se staly živým poselstvím o tom, jak se Bůh cítil a co si prožíval ve vztahu s Izraelem jako národem a jak Mu byl Izrael nevěrný.

A pak se dostáváme k Novému zákonu. Ta nejdůležitější rodina v celé historii je samozřejmě Ježíšova rodina. Je zde věrná mladá žena Marie, a její budoucí manžel Josef.

Mt 1,18: „Dříve než se sešli, zjistilo se, že je těhotná z Ducha Svatého.“ (ČSP)

Josef chtěl Marii propustit, ale ve snu dostal pokyn od anděla a tak Marii přijal za manželku.

Byl Ježíš sám, když vyrůstal? Ne. Bible nám říká, že měl bratry. Není to sice jasné v Bibli řečeno, ale jelikož Josef už není zmíněn, když Ježíš zemřel ve věku 33 let, je pravděpodobné, že byl vdovec a mnohem starší než Marie. Ježíšovi bratři byli pravděpodobně jeho děti z prvního manželství. Nevíme to ale jistě.

Víme však, že Josef nepoznal Marii předtím, než se narodil Ježíš. Měli tedy potom aktivní intimní život a je možné, že měli spolu i děti.

Nemáme mnoho záznamů o vztazích v této významné rodině, avšak byl Ježíš jediné dokonalé dítě, které kdy žilo. Když vyrůstal, tak ovlivňoval Svou rodinu dobrým vlivem. Ale skončilo to jen u toho? Na začátku se to v rodině nevyvíjelo dobře. V Bibli čteme, že jeho bratři byli Ježíšem zklamáni, protože měli spíše světské smýšlení. A zklamali Ježíše, kdy Mu řekli: „Běž a udělej si jméno. Když máš takovou moc a děláš zázraky, tak to musíš zúročit. Jen pomysli na tu slávu a popularitu, kterou si můžeš získat.“ A Ježíš řekl: „Přemýšlíte světsky. O tyto věci nemám zájem. To, co mě zajímá, je zachraňování duší. Chci světu žehnat a ne snažit se od něj jenom něco dostávat.“ Dobrou zprávou však je, že nakonec Své bratry získal, jak nám později Bible říká.

Ve Sk 1 je psáno:

Sk 1,14: „Ti všickni trvali jednomyslně na modlitbě a pokorné prosbě s ženami a s Marií, matkou Ježíšovou, **i s bratřími jeho.**“ – Jsou tam i Ježíšovi bratři.

Naše rodiny nemusí být dokonalé, měli by být základem pro naději, růst a úspěch. A tuto naději, vám chci předat na závěr. A ta zní, že základem pro růst a naději je víra Ježíšova. Přečtěme si:

Fp 1,16: „(T)en, který začal ve vás dílo dobré, dokoná je až do dne Ježíše Krista“

O této naději je psáno i v mnoha jiných verších, např.:

Ř 8,1: „A proto není již žádného potupení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podlé těla, ale podlé Ducha.“

V knize Skutky apoštolů (Patriarchové a proroci) Elen Whiteová napsala:

„Když se Saul plně podřídil usvědčující moci Ducha svatého, poznal, jakých chyb se ve svém životě dopustil a jak velký dosah mají požadavky Božího zákona. Kdysi býval pyšným farizejem, který byl přesvědčen, že jej ospravedlňují jeho dobré skutky. Nyní se v dětské pokoře a prostotě skláněl před Bohem, vyznával svou vlastní nehodnost a dovolával se zásluh ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. Saul dychtil po dokonalém souladu a společenství s Otcem a Synem. Opravdovost jeho touhy po odpuštění a přijetí vyjadřovaly vroucí prosby, které vysílal k trůnu milosti.

Modlitby zkroušeného farizeje nebyly zbytečné. Boží milost přetvořila jeho nejniternější myšlenky a city, takže všechny jeho schopnosti byly uvedeny do souladu s věčnými Božími záměry. Saul si začal Krista a jeho spravedlnosti cenit více než čehokoli jiného na celém světě.“
(AA 119.120; PNL 68)

Jsem moc rád, že jsme spolu mohli studovat toto velice důležité téma o rodině. Bůh vám žehnej.

Amen.

*Kazatel: SHAWN BRUMMUND,
kazatel, oddělení pro rodinu, sbor Granite Bay*

Příloha Z ráje do ráje 3/2019